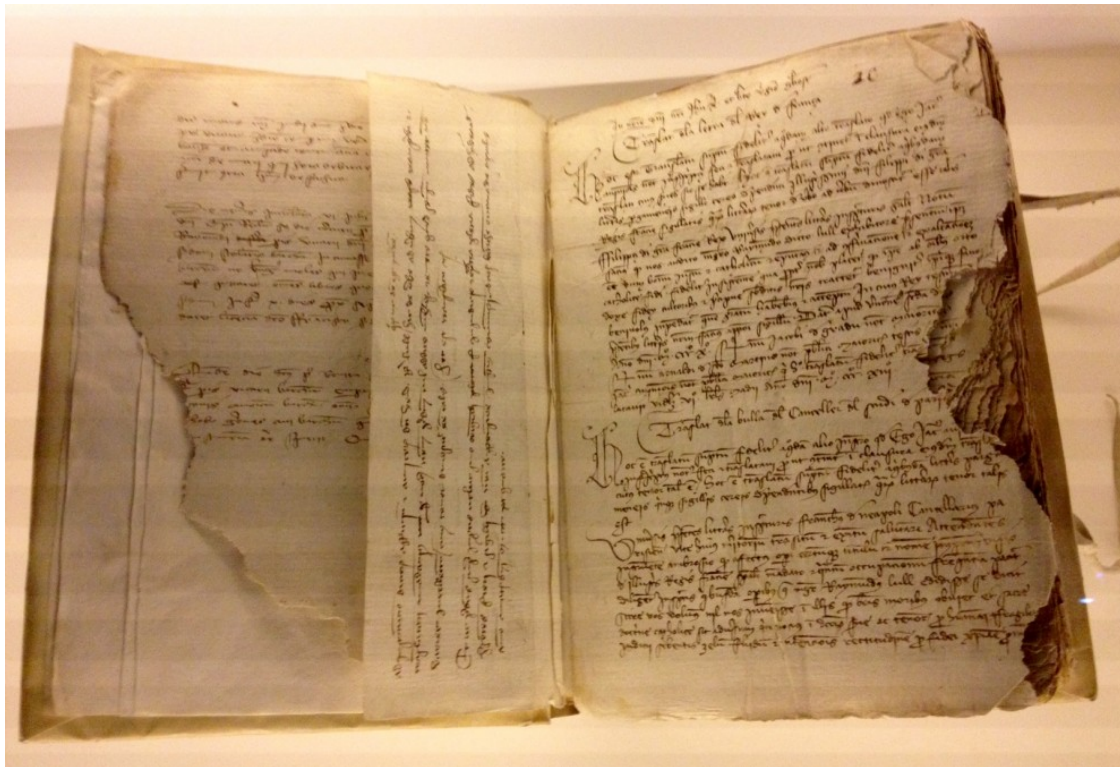

Llegendes

Un nou relat del Grup d'Escriptors del Montseny

Jo, que sóc home de repetir lectures, sempre que s'acosta l'estiu procuro recuperar algun llibre d'aquells oblidats al prestatge més alt i més fosc. Afortunadament, tal com es diu. "el llibre és l'únic amic que no et deixarà mai, encara que tu l'oblidis durant anys".

Doncs bé, aquesta temporada ha caigut de nou a les meves mans una petita joia escrita per en Martí Boada, el geògraf i científic, nascut a Sant Celoni i que porta per títol *Llegendes del Montseny*. A l'inici del seu llibre, Boada diu: "Aquest treball ha estat possible gràcies a l'existència d'un país màgic: la regió del Montseny, on la natura i l'home s'ajassen en bo i en dolent, d'ençà d'alguns mil·lennis".

M'he tornat a llegir les cinquanta cinc llegendes que va recollir l'eminent escriptor i la veritat és que fa goig comprovar fins a quin punt la màgia i el Montseny van de la mà. Però la nostra muntanya en té moltes altres d'històries estranyes, misterioses o simplement curioses, ja que la seva màgia no s'atura mai.

Una d'aquestes altres petites històries, imaginàries o no, us l'explicaré tot seguit.

Segons diuen, el protagonista era un tal Samot, home especial i solitari, que vivia al mig de la muntanya i que tenia una gran capacitat d'imaginació. Doncs bé, un dia en Samot pujava camí amunt, des del poble cap al Montseny, i es va creuar amb dues mestresses amb el seu cistell al braç.

En Samot no era massa enraonador però aquell dia es va aturar tot dient:

- Sabeu, mestresses? A la Plaça Major del poble ha arribat un carro carregat de xamescos.
- De xamescos, Samot? N'esteu segur?
- Sí, noies, sí, aneu, aneu... que em sembla que aviat s'acabaran.

Les dones li van donar les gràcies i van marxar corrent cap a la plaça. En Samot feia poc que havia estat a la plaça i aquesta estava buida, però li va semblar que aquella juguesca era divertida. Així doncs va continuar fent camí amunt i a tothom que trobava li deia el mateix:

- A la Plaça Major del poble hi ha un carro carregat de xamescos! - i tothom corria avall.

El camí era llarg i a mesura que anava pujant podia comprovar com un munt de gent baixava de pressa, corria per la pendent del camí, cap al poble. Sortien d'arreu i aviat foren una multitud. Estranyat, va parar un grup dels que baixaven i els hi va preguntar:

- On va tota aquesta gent?
- Que no ho sabeu, Samot? Sembla ser que a la plaça de la vila hi ha un carro carregat de xamescos... cal anar de pressa, que si no s'acabaran!
- Un carro carregat de xamescos? N'esteu segurs?
- I tant... tot el poble en va ple!

"Caram, xamescos", va pensar en Samot, "cal aprofitar l'ocasió". I girant cua va començar a córrer pel camí avall en mig de la gentada, cap aquell carro carregat de xamescos.

Bé, la història ja s'ha acabat i tal vegada alguns de vosaltres us podreu preguntar... on es la màgia? No us sembla prou màgia algú capaç de creure's les seves mentides? No? Aleshores us diré que a vegades el misteri no el fan les històries si no les paraules. Sí, paraules màgiques. Tan sols aquells tocats per la verdadera màgia del Montseny ho podran descobrir... algun dia.